

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

24 juni 2026

WETSONTWERP

**tot omzetting van Richtlijn (EU) 2023/2673
van het Europees Parlement en
de Raad van 22 november 2023
tot wijziging van Richtlijn 2011/83/EU
wat betreft op afstand gesloten
overeenkomsten inzake financiële diensten,
en tot intrekking van Richtlijn 2002/65/EG
en tot wijziging van het Wetboek
van economisch recht**

Amendementen

Zie:

Doc 56 **1532/ (2025/2026)**:

001: Wetsontwerp.

002: Verslag van de eerste lezing.

003: Artikelen aangenomen in eerste lezing.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

24 juin 2026

PROJET DE LOI

**transposant la directive (UE) 2023/2673
du Parlement européen et
du Conseil du 22 novembre 2023
modifiant la directive 2011/83/UE
en ce qui concerne les contrats
de services financiers conclus à distance
et abrogeant la directive 2002/65/CE
et modifiant le Code
de droit économique**

Amendements

Voir:

Doc 56 **1532/ (2025/2026)**:

001: Projet de loi.

002: Rapport de la première lecture.

003: Articles adoptés en première lecture.

04055

Nr. 1 van de heer **Soete c.s.**

Art. 14

In het voorgestelde artikel VI.55, paragraaf 4 vervangen als volgt:

“§ 4. Indien een andere handeling van de Unie betreffende specifieke financiële diensten bepalingen bevat inzake de informatie die voorafgaand aan de sluiting van de overeenkomst aan de consument moet worden verstrekt, zijn alleen de bepalingen van die handeling van de Unie, ongeacht de mate van detail van die bepalingen, van toepassing op die specifieke financiële diensten, tenzij in die handeling van de Unie anders is bepaald.”

VERANTWOORDING

Overeenkomstig de Richtlijn (EU) 2023/2673 financiële diensten op afstand kunnen de lidstaten “nationaal”, inzake vereisten voor precontractuele informatie bepalingen, regels vaststellen of handhaven die strenger zijn dan de bepalingen van artikel 16*bis*, indien die bepalingen verenigbaar zijn met het Unierecht (artikel 1, 4) van de Richtlijn 2023/2673, dat een nieuw artikel 16*bis*, lid 9, invoegt).

Daarnaast kunnen er specifieke Unieregels inzake precontractuele info bestaan betreffende specifieke financiële diensten die afwijken van de precontractuele informatieverplichtingen zoals deze volgen uit deze Richtlijn (EU) 2023/2673 financiële diensten op afstand (artikel 1, 4) van de Richtlijn 2023/2673 dat een nieuw artikel 16*bis*, lid 10 invoegt).

Enkel voor deze specifieke “handelingen van de Unie”, geldt het principe van de voorrang van de specifieke regeling op de algemene regeling in deze regeling. Voor zuiver nationale regelingen geldt deze voorrangsregeling niet en blijft het principe van de cumulatieve toepassing gelden, zoals verduidelijkt in artikel VI.1 WER. Denken we bijvoorbeeld aan de informatiefiche over de gereguleerde spaarrekening (koninklijk besluit van 18 juni 2013 waarbij bepaalde informatieverplichtingen worden opgelegd bij de commercialisering van gereguleerde spaarrekeningen, *Belgisch Staatsblad*, 8 juli 2013), die desgevallend samen met de precontractuele info bij het sluiten van een overeenkomst hierover op afstand, moet verstrekt worden.

N° 1 de M. **Soete et consorts**

Art. 14

À l’article VI.55 proposé, remplacer le § 4 comme suit:

“§ 4. Si un autre acte de l’Union régissant des services financiers spécifiques contient des dispositions relatives aux informations à fournir au consommateur préalablement à la conclusion du contrat, seules les dispositions dudit acte de l’Union s’appliquent à ces services financiers spécifiques, quel que soit le niveau de détail de ces dispositions, sauf disposition contraire dudit acte de l’Union.”

JUSTIFICATION

Conformément la directive (UE) 2023/2673 relative aux services financiers à distance, les États membres peuvent, “au niveau national”, adopter ou conserver, en ce qui concerne les exigences en matière d’informations précontractuelles, des dispositions plus strictes que celles visées à l’article 16*bis*, dès lors que ces dispositions sont conformes avec le droit de l’Union (article 1, 4) de la directive 2023/2673, insérant un nouvel article 16*bis*, § 9).

Ensuite, il existe des règles spécifiques de l’Union relatives à l’information précontractuelle applicable à certains services financiers qui dérogent aux obligations d’information précontractuelle telles que prévues par la directive (UE) 2023/2673 relative aux services financiers à distance (article 1, 4) de la directive 2023/2673, insérant un nouvel article 16*bis*, § 10).

Ce n’est que pour ces “actes de l’Union” spécifiques que s’applique le principe de la primauté de la règle spéciale sur la règle générale dans le cadre du présent régime. Pour les réglementations purement nationales, ce principe de primauté ne s’applique pas et le principe de l’application cumulative demeure, comme précisé à l’article VI.1 du CDE. On peut citer, à titre d’exemple, la fiche d’information relative au compte d’épargne réglementé (arrêté royal du 18 juin 2013 imposant certaines obligations d’information lors de la commercialisation des comptes d’épargne réglementés, *Moniteur belge du*, 8 juillet 2013), qui doit, le cas échéant, être fournie conjointement avec les informations précontractuelles lors de la conclusion à distance d’un contrat relatif à ce produit.

Paragraaf 4 van artikel VI.55 van het WER (art. 14 van het wetsontwerp) wordt bijgevolg in die zin gewijzigd: het principe van de exclusieve toepassing van de *lex specialis* geldt overeenkomst het nieuwe artikel 16bis, lid 10, van de aangepaste Richtlijn enkel voor iedere handeling van de Unie betreffende specifieke financiële diensten die bepalingen bevat inzake de informatie die voorafgaand aan de sluiting van de overeenkomst aan de consument moet worden verstrekt, en niet voor iedere “andere wet”.

Jeroen Soete (Vooruit)
Lieve Truymans (N-VA)
Anthony Dufrane (MR)
Julien Matagne (Les Engagés)
Leentje Grillaert (cd&v)

Le paragraphe 4 de l'article VI.55 du CDE (article 14 du projet de loi) est, dès lors, modifié en ce sens: le principe de l'application exclusive de la *lex specialis*, conformément au nouvel article 16bis, § 10, de la directive modifiée, ne vaut que pour les actes de l'Union relatifs à des services financiers spécifiques comportant des dispositions en matière d'informations à fournir au consommateur préalablement à la conclusion du contrat, et non pour toute “autre loi”.

Nr. 2 van de heer **Soete c.s.**

In hoofdstuk 2, een afdeling 2/1 invoegen die de artikelen 25/1 en 25/2 bevat, luidende:

“Afdeling 2/1. Wijzigingen van boek VII

Art. 25/1. In artikel VII.6, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 juli 2018, worden de woorden “met uitzondering van 2°, c) tot g), 3°, a), d) en e), en 4°, b)” vervangen door de woorden “met uitzondering van i) tot p), s), t) en w)”.

Art. 25/2. In artikel VII.127, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 april 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “artikel VI.55, en worden alleen geacht te hebben voldaan aan de voorschriften van artikel VI.57 indien” vervangen door de woorden “artikel VI.55, § 1, en worden alleen geacht te hebben voldaan aan de voorschriften van artikel VI.57, § 1, indien”;

b) in paragraaf 5, worden de woorden “bedoeld in artikel VI. 56, tweede lid, b)” vervangen door de woorden “bedoeld in artikel VI.55, § 1, f)”.

VERANTWOORDING

Het wetsontwerp wijzigt veel artikelen van boek VI, zonder de bepalingen die ernaar verwijzen aan te passen.

Dit amendement verbetert deze nalatigheid door een afdeling in te voegen die, waar nodig, de artikelen van boek VII wijzigt, die naar de gewijzigde bepalingen van boek VI verwijzen.

Dit zijn puur technische wijzigingen.

Jeroen Soete (Vooruit)
Lieve Truyma (N-VA)
Anthony Dufrane (MR)
Julien Matagne (Les Engagés)
Leentje Grillaert (cd&v)

N° 2 de M. **Soete et consorts**

Dans le chapitre 2, insérer une section 2/1, comportant les articles 25/1 et 25/2, rédigée comme suit:

“Section 2/1. Modifications du livre VII

Art. 25/1. Dans l’article VII.6 du même Code, inséré par la loi du 19 juillet 2018, les mots “à l’exception du 2°, c) à g), 3°, a), d) et e), et 4°, b)” sont remplacés par les mots “à l’exception des i) à p), s), t) et w)”.

Art. 25/2. A l’article VII.127, du même Code, inséré par la loi du 22 avril 2016, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 2, alinéa 2, les mots “à l’article VI.55 et sont réputés avoir satisfait aux exigences prévues à l’article VI.57 uniquement” sont remplacés par les mots “à l’article VI.55, § 1er, et sont réputés avoir satisfait aux exigences prévues à l’article VI.57, § 1er, uniquement”;

b) dans le paragraphe 5, les mots “visé à l’article VI. 56, alinéa 2, b),” sont remplacés par les mots “visée à l’article VI.55, § 1er, f),”.

JUSTIFICATION

Le projet de loi modifie de nombreux articles du livre VI, sans adapter les dispositions du livre VII qui y font référence.

Cet amendement corrige cet oubli en insérant une section qui modifie, lorsque c’est nécessaire, les articles du livre VII faisant référence aux dispositions du livre VI modifiées.

Il s’agit de modifications purement techniques.

Nr. 3 van de heer **Soete c.s.**

Art. 27

Hoofdstuk 3 dat artikel 27 bevat weglaten.

VERANTWOORDING

Indien artikel 27 wordt behouden, zal de wet met terugwerkende kracht in werking treden. Dit is in strijd met de rechtszekerheid.

Het is bijgevolg aangewezen deze bepaling niet aan te nemen.

Hoofdstuk 3 bevat als enige bepaling het artikel 27. Heel het hoofdstuk moet dus worden opgeheven worden.

Jeroen Soete (Vooruit)
Lieve Truymans (N-VA)
Anthony Dufrane (MR)
Julien Matagne (Les Engagés)
Leentje Grillaert (cd&v)

N° 3 de M. **Soete et consorts**

Art. 27

Supprimer le chapitre 3 comprenant l'article 27.

JUSTIFICATION

Si l'article 27 du projet de loi est maintenu, la loi entrera en vigueur de manière rétroactive. Cela est contraire à la sécurité juridique.

Il convient dès lors de ne pas adopter cette disposition.

Le chapitre 3 contenant comme unique disposition l'article 27. C'est l'entièreté du chapitre qu'il faut supprimer.

Nr. 4 van de heer **Soete c.s.**

Art. 26

Na artikel 26 een hoofdstuk 3 invoegen, luidende:

“Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen”.

VERANTWOORDING

Dit amendement behoeft geen bijzondere toelichting.

Jeroen Soete (Vooruit)
Lieve Truyma (N-VA)
Anthony Dufrane (MR)
Julien Matagne (Les Engagés)
Leentje Grillaert (cd&v)

N° 4 de M. **Soete et consorts**

Art. 26

Après l'article 26 insérer un chapitre 3, intitulé:

“Chapitre 3. Modifications de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances”.

JUSTIFICATION

Cet amendement n'appelle aucun commentaire particulier.

Nr. 5 van de heer **Soete c.s.**

Art. 26

In het voornoemde hoofdstuk 3, een artikel 27 invoegen, luidende:

“Art. 27. In artikel 57 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen, gewijzigd bij de wet van 26 oktober 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 worden de woorden “na de inwerkingtreding ervan” opgeheven;

2° paragraaf 3 wordt aangevuld met twee leden, luidende:

“Een overeenkomst wordt opgezegd zonder boete en zonder verplichte opgave van redenen.

De termijn waarbinnen het opzeggingsrecht bedoeld in het eerste lid kan worden uitgeoefend, gaat in:

1° op het tijdstip waarop de verzekeraar aan de verzekeringnemer mededeelt dat de overeenkomst is gesloten;

2° de dag waarop de verzekeringnemer de contractvoorwaarden en alle bijkomende informatie ontvangt, indien deze dag na het in de bepaling onder 1° bedoelde tijdstip valt.”;

3° paragraaf 5 wordt vervangen als volgt:

“§ 5. Deze paragraaf is van toepassing op de verzekeringsovereenkomsten op afstand in de zin van titel 3, hoofdstuk 2, van boek VI van het Wetboek van economisch recht, gesloten met een consument, in de zin van artikel 1.1, eerste lid, 2°, van hetzelfde Wetboek.

Elke verzekeringsovereenkomst op afstand is gesloten wanneer de verzekeraar de aanvaarding van de verzekeringnemer ontvangt.

Behalve voor de levensverzekerings-overeenkomsten,

N° 5 de M. **Soete et consorts**

Art. 26

Dans le chapitre 3 précité, insérer un article 27, rédigé comme suit:

“Art. 27. À l’article 57 de la loi du 4 avril 2014 relative aux assurances, modifié par la loi du 26 octobre 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 3, les mots “à compter de la prise de cours du contrat.” sont abrogés;

2° le paragraphe 3 est complété par deux alinéas, rédigés comme suit:

“La résiliation se fait sans pénalité et sans obligation de motivation.

Le délai dans lequel peut s’exercer le droit de résiliation prévu à l’alinéa 1er commence à courir:

1° au moment où le preneur d’assurance est informé par l’assureur que le contrat d’assurance a été conclu;

2° à compter du jour où le preneur d’assurance reçoit les conditions contractuelles et toutes autres informations complémentaires, si ce dernier jour est postérieur à celui visé au 1°.”;

3° le paragraphe 5 est remplacé par ce qui suit:

“§ 5. Le présent paragraphe s’applique aux contrats d’assurance à distance, au sens du titre 3, chapitre 2, du livre VI du Code de droit économique, conclus avec un consommateur, au sens de l’article 1.1, alinéa 1er, 2°, du même Code.

Tout contrat d’assurance à distance est conclu quand l’assureur reçoit l’acceptation du preneur d’assurance.

Sauf pour les contrats d’assurance sur la vie dont

die worden opgezegd overeenkomstig de in paragraaf 3 gedefinieerde voorwaarden, heeft de verzekeringnemer het recht om zijn verzekeringsovereenkomst op te zeggen binnen de termijn en op de wijze gedefinieerd in de artikelen VI.58, VI.59 en VI.61/2 van het Wetboek van economisch recht.

De opzegging die uitgaat van de verzekeringnemer, treedt in werking op het ogenblik van de kennisgeving.”

De verzekeraar beschikt ook over het recht om een op afstand gesloten verzekeringsovereenkomst zonder boete en zonder verplichte opgave van redenen op te zeggen, binnen een termijn van veertien dagen. Voor levensverzekerings-overeenkomsten bedraagt de termijn evenwel dertig dagen.

De termijn waarbinnen het opzeggingsrecht kan worden uitgeoefend gaat in:

— vanaf de dag van het sluiten van de verzekerings-overeenkomst, behalve met betrekking tot de levensverzekerings-overeenkomsten, waarvoor de termijn ingaat op het tijdstip waarop de verzekeraar aan de verzekeringnemer mededeelt dat de overeenkomst is gesloten;

— vanaf de dag waarop de verzekeringnemer de contract-voorwaarden en alle bijkomende informatie ontvangt, indien deze laatste dag na deze valt, bedoeld bij het eerste streepje.

De opzegging die uitgaat van de verzekeraar treedt in werking acht dagen na de kennisgeving ervan.

Het opzeggingsrecht van de verzekeraar is niet van toepassing op reis- en bagageverzekeringsspolissen of soortgelijke kortetermijn-verzekeringsspolissen met een looptijd van minder dan één maand, noch op levensverzekeringsovereenkomsten gebonden aan een beleggingsfonds.”

VERANTWOORDING

Dit artikel wijzigt de bepalingen van artikel 57 van de wet van 4 april 2014 om rekening te houden met de Richtlijn (EU) 2023/2673 van het Europees Parlement en de Raad van

la résiliation se fait aux conditions définies au paragraphe 3, le preneur d'assurance dispose du droit de résilier son contrat d'assurance, dans le délai et selon les modalités définies aux articles VI.58, VI.59 et VI.61/2 du Code de droit économique.

La résiliation émanant du preneur d'assurance prend effet au moment de la notification.”

L'assureur dispose également du droit de résilier un contrat d'assurance conclu à distance sans pénalité et sans obligation de motivation, dans un délai de quatorze jours. Toutefois, pour les contrats d'assurance sur la vie, ce délai est porté à trente jours.

Le délai dans lequel peut s'exercer le droit de résiliation commence à courir:

— à compter du jour de la conclusion du contrat d'assurance, sauf pour les contrats d'assurance sur la vie, pour lesquels le délai commence à courir au moment où le preneur d'assurance est informé par l'assureur que le contrat d'assurance a été conclu;

— à compter du jour où le preneur d'assurance reçoit les conditions contractuelles et toutes autres informations complémentaires, si ce dernier jour est postérieur à celui visé au premier tiret.

La résiliation émanant de l'assureur prend effet huit jours après sa notification.

Le droit de résiliation de l'assureur ne s'applique pas aux polices d'assurance de voyage ou de bagages ou aux polices d'assurance similaires à court terme d'une durée inférieure à un mois, ni aux contrats d'assurance sur la vie, liés à un fonds d'investissement.”

JUSTIFICATION

Le présent article vise à modifier les dispositions de l'article 57 de la loi du 4 avril 2014, afin de tenir compte de la directive (UE) 2023/2673 du Parlement européen et du Conseil

22 november 2023 tot wijziging van Richtlijn 2011/83/EU wat betreft op afstand gesloten overeenkomsten inzake financiële diensten, en tot intrekking van Richtlijn 2002/65/EG (hierna “Richtlijn (EU) 2023/2673”). Deze Richtlijn voerde verschillende bepalingen in over het geldende herroepingsrecht voor op afstand gesloten overeenkomsten inzake financiële diensten in Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van Richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van Richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 85/577/EEG en van Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad (hierna “Richtlijn 2011/83/EU”). Het gaat meer bepaald om de volgende bepalingen:

— een nieuw artikel 11*bis* over de uitoefening van het herroepingsrecht bij via een online-interface gesloten overeenkomsten op afstand;

— een nieuw artikel 16*ter* over het herroepingsrecht voor op afstand gesloten overeenkomsten inzake financiële diensten; en

— een nieuw artikel 16*quater* over de betaling van vóór de herroeping geleverde diensten.

Deze artikelen worden omgezet door dit wetsontwerp in de artikelen VI.58, VI.59 en VI.61/2 van het Wetboek van economisch recht.

De verzekeringsovereenkomsten behoren tot de financiële diensten gedefinieerd in de voornoemde Europese teksten, namelijk: “iedere dienst van bancaire aard of op het gebied van kredietverstrekking, verzekering, individuele pensioenen, beleggingen en betalingen”.

Wat de impact betreft die de Richtlijn (EU) 2023/2673 heeft op de bepalingen over het herroepingsrecht van de wet van 4 april 2014, vestigen wij de aandacht op twee belangrijke beginselen.

Eenzijds is Richtlijn 2011/83/EU een maximale-harmonisatierichtlijn. Volgens dit beginsel, ingeschreven in artikel 4 van deze Richtlijn, mogen de lidstaten, wat de aspecten betreft die deze Richtlijn behandelt, in hun nationale wetgeving geen bepalingen behouden die afwijken van de bepalingen opgenomen in deze Richtlijn, met inbegrip van meer of minder strikte bepalingen die een ander niveau van consumentenbescherming waarborgen, of mogen zij dergelijke bepalingen niet invoeren, tenzij deze Richtlijn anders bepaalt. Deze maximale

du 22 novembre 2023 modifiant la directive 2011/83/UE en ce qui concerne les contrats de services financiers conclus à distance et abrogeant la directive 2002/65/CE (ci-après “Directive (UE) 2023/2673”). Cette directive a inséré plusieurs dispositions relatives au droit de rétractation applicable aux contrats de services financiers conclus à distance dans la Directive 2011/83/UE du Parlement européen et du Conseil du 25 octobre 2011 relative aux droits des consommateurs, modifiant la directive 93/13/CEE du Conseil et la directive 1999/44/CE du Parlement européen et du Conseil et abrogeant la directive 85/577/CEE du Conseil et la directive 97/7/CE du Parlement européen et du Conseil (ci-après “Directive 2011/83/UE”). Il s’agit plus précisément:

— d’un nouvel article 11 bis relatif à l’exercice du droit de rétractation des contrats à distance conclus au moyen d’une interface en ligne;

— d’un nouvel article 16 ter relatif au droit de rétractation des contrats à distance portant sur des services financiers; et

— d’un nouvel article 16 quater relatif au paiement du service fourni avant la rétractation.

Ces articles sont transposés par le présent projet de loi aux articles VI.58, VI.59 et VI.61/2 du Code de droit économique.

Les contrats d’assurance font partie des services financiers visés par les textes européens précités. Est en effet visé “tout service ayant trait à la banque, au crédit, à l’assurance, aux pensions individuelles, aux investissements et aux paiement”.

En ce qui concerne l’impact de la Directive (UE) 2023/2673 sur les dispositions en matière de droit de rétractation de la loi du 4 avril 2014, il convient de tenir compte de deux principes importants.

D’une part, les dispositions de la Directive 2011/83/UE sont d’harmonisation maximale. En vertu de ce principe, consacré à l’article 4 de cette directive, les États membres doivent s’abstenir, pour les aspects couverts par la directive, de maintenir ou d’introduire, dans leur droit national, des dispositions s’écartant de celles fixées par la directive, notamment des dispositions plus strictes ou plus souples visant à assurer un niveau différent de protection des consommateurs, sauf si la directive en dispose autrement. Ce degré maximal

harmonisatie wordt eveneens bevestigd in overweging (4) van Richtlijn (EU) 2023/2673.

Anderzijds poneren de voornoemde richtlijnen het beginsel *lex specialis derogat legi generali*. Dit beginsel houdt in dat indien een bepaling van de betrokken richtlijnen strijdig is met een bepaling van een andere handeling van de Unie, die betrekking heeft op specifieke sectoren, de bepaling van die andere handeling van de Unie voorrang heeft en van toepassing is op die specifieke sectoren. Dit beginsel wordt ook opnieuw en nog uitdrukkelijker bevestigd in verschillende bepalingen van Richtlijn (EU) 2023/2673, meer bepaald in artikel 16ter over het herroepingsrecht voor op afstand gesloten overeenkomsten inzake financiële diensten. Dit artikel stelt het volgende: “Indien een andere handeling van de Unie betreffende specifieke financiële diensten bepalingen bevat inzake het herroepingsrecht, zijn alleen de bepalingen van die handeling van de Unie inzake het herroepingsrecht van toepassing op die specifieke financiële diensten, tenzij in die andere handeling van de Unie anders is bepaald.”. Uit de tekst van dit artikel kan worden afgeleid dat dit beginsel niet van toepassing is als de geldende bepalingen voor specifieke financiële diensten, waar ook regels in vervat zijn over het herroepingsrecht, louter nationaal zijn (en niet voortvloeien uit een “handeling van de Unie”).

Dat is het geval voor de regels naar Belgisch recht op het vlak van het herroepingsrecht van verzekeringnemers verankerd in artikel 57, § 5, van de wet van 4 april 2014, in die zin dat deze regels van toepassing zijn op de verzekeringsovereenkomsten “niet-leven” die op afstand zijn afgesloten met een consument. Om deze begrippen te definiëren, wordt verwezen naar de definities uit het Wetboek van economisch recht. Deze regels vloeien niet voort uit een andere tekst van Europees recht dan de tekst die op afstand gesloten overeenkomsten inzake financiële diensten regelt. In dit specifieke geval zouden dus enkel de regels van toepassing zijn die zorgen voor de omzetting van Richtlijn (EU) 2023/2673. Dit indachtig, vervangt het ontwerpartikel deze specifieke bepalingen door een uitdrukkelijke verwijzing naar de bepalingen van het Wetboek van economisch recht die de omzetting vormen van de bepalingen van Richtlijn (EU) 2023/2673 wat het herroepingsrecht betreft van op afstand gesloten overeenkomsten. Aldus wordt bepaald dat een verzekeringnemer het recht heeft om zijn verzekeringsovereenkomst op te zeggen binnen een termijn en volgens de regels die zijn vastgelegd in de artikelen VI.58, VI.59 en VI.61/2 van het Wetboek van economisch recht. Die bepalingen zijn evenwel niet van toepassing verklaard op levensverzekeringsovereenkomsten die op afstand zijn gesloten met een consument. De opheffing van dergelijke overeenkomsten verloopt volgens de regels

d’harmonisation est également confirmé dans le considérant (4) de la Directive (UE) 2023/2673.

D’autre part, les directives précitées consacrent le principe de *lex specialis derogat legi generali*. En vertu de ce principe, si une disposition des directives concernées est contraire à une disposition d’un autre acte de l’Union régissant des secteurs spécifiques, la disposition de cet autre acte de l’Union prime et s’applique à ces secteurs spécifiques. Ce principe est également réaffirmé de manière plus spécifique dans plusieurs dispositions de la Directive (UE) 2023/2673, notamment à l’article 16 ter relatif au droit de rétractation des contrats à distance portant sur des services financiers. En vertu de cet article, “lorsqu’un autre acte de l’Union régissant des services financiers spécifiques contient des règles relatives au droit de rétractation, seules les règles dudit acte de l’Union relatives au droit de rétractation s’appliquent à ces services financiers spécifiques, sauf disposition contraire de cet autre acte de l’Union.”. On comprend du libellé de cet article que ce principe ne s’applique pas lorsque les dispositions régissant des services financiers spécifiques et contenant des règles relatives au droit de rétractation sont purement nationales (et non issues d’un “acte de l’Union”).

Tel est le cas des règles de droit belge en matière de droit de rétractation des preneurs d’assurance énoncées à l’article 57, § 5, de la loi du 4 avril 2014, en ce que ces règles s’appliquent aux contrats d’assurance non-vie conclus à distance avec un consommateur. Pour définir ces notions, il est fait référence aux définitions contenues dans le Code de droit économique. Ces règles ne sont pas issues d’un texte de droit européen autre que celui régissant les contrats à distance portant sur des services financiers. Dans cette hypothèse spécifique, seules les règles transposant la Directive (UE) 2023/2673 devraient donc trouver à s’appliquer. Dans cette optique, l’article en projet remplace ces dispositions spécifiques par une référence explicite aux dispositions du Code de droit économique qui transposent les dispositions de la Directive (UE) 2023/2673 en matière de rétractation des contrats à distance. Ainsi, il est prévu que le preneur d’assurance dispose du droit de résilier son contrat d’assurance, dans le délai et selon les modalités définies aux articles VI.58, VI.59 et VI.61/2 du Code de droit économique. Ces dispositions ne sont toutefois pas rendues applicables aux contrats d’assurance sur la vie conclus à distance avec un consommateur. La résiliation de tels contrats se fait aux conditions définies au paragraphe 3 de l’article 57 de la loi du 4 avril 2014. Il en va de même pour les contrats d’assurance non-vie qui n’entrent pas dans le champ d’application

die vervat zijn in paragraaf 3 van artikel 57 van de wet van 4 april 2014. Dit geldt eveneens voor de verzekeringsovereenkomsten “niet-leven” die niet in het toepassingsgebied vallen van artikel 57, § 5, hetzij omdat ze niet op afstand zijn gesloten, hetzij omdat de verzekeringnemer niet kan worden gekwalificeerd als consument.

De bepalingen die stellen dat een verzekeringsovereenkomst op afstand is gesloten wanneer de verzekeraar de aanvaarding van de verzekeringnemer ontvangt en dat de opzegging door de verzekeringnemer ingaat op het ogenblik van de kennisgeving ervan, worden behouden in paragraaf 5, aangezien het gaat om aspecten die niet worden geregeld door de voornoemde richtlijnen. De bepalingen inzake de opzegging van de op afstand gesloten verzekeringsovereenkomst door de verzekeraar worden ook behouden.

Wat betreft de levensverzekeringen, bevat Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf in artikel 186 specifieke bepalingen over het herroepingsrecht (opzeggingsrecht). Die bepalingen werden omgezet in artikel 57 van de wet van 4 april 2014. Aangezien die bepalingen voortvloeien uit de omzetting van een andere handeling van de Unie, moeten ze behouden blijven krachtens het voormelde beginsel *lex specialis derogat legi generali*. Aangezien de toepassing van deze specifieke bepalingen evenwel niet beperkt is tot overeenkomsten die op afstand zijn gesloten, bundelt het ontwerpartikel ze allen in paragraaf 3 van artikel 57 van de wet van 4 april 2014. Ze handelen meer bepaald over de termijn waarbinnen het herroepingsrecht kan worden uitgeoefend. Er wordt voorgesteld om de toepassing van deze regels uit te breiden tot de overige verzekerings-overeenkomsten bedoeld in artikel 57, § 3, van de wet van 4 april 2014 waaronder de verzekeringsovereenkomsten “niet-leven” die niet op afstand zijn gesloten. Het ontwerpartikel stelt dat ook bij de verzekeringsovereenkomsten bedoeld in paragraaf 3 geen boete wordt opgelegd en geen verplichting geldt om redenen op te geven.

de l'article 57, § 5, de la loi du 4 avril 2014 soit parce qu'ils ne sont pas conclus à distance, soit parce que le preneur d'assurance ne peut être qualifié de consommateur.

Les dispositions selon lesquelles tout contrat d'assurance à distance est conclu quand l'assureur reçoit l'acceptation du preneur d'assurance et la résiliation émanant du preneur d'assurance prend effet au moment de la notification sont maintenues dans le paragraphe 5, s'agissant d'aspects non réglés dans les directives précitées. Sont également maintenues les dispositions relatives à la résiliation du contrat d'assurance conclu à distance par l'assureur.

En matière d'assurance sur la vie, la directive 2009/138/CE du Parlement européen et du Conseil du 25 novembre 2009 sur l'accès aux activités de l'assurance et de la réassurance et leur exercice contient des dispositions spécifiques en matière de droit de rétractation (renonciation), en son article 186. Ces dispositions ont été transposées à l'article 57 de la loi du 4 avril 2014. Ces dispositions étant issues de la transposition d'un autre acte de l'Union, elles doivent être maintenues en vertu du principe précité de *lex specialis derogat legi generali*. L'application de ces dispositions spécifiques n'étant toutefois pas limitées aux contrats conclus à distance, elles sont toutes rassemblées par l'article en projet au paragraphe 3 de l'article 57 de la loi du 4 avril 2014. Elles ont notamment trait au délai dans lequel peut s'exercer le droit de rétractation. Il est proposé d'étendre l'application de ces règles aux autres contrats d'assurance visés à l'article 57, § 3, de la loi du 4 avril 2014, en ce compris aux contrats d'assurance non-vie qui ne sont pas conclus à distance. L'article en projet rend également applicable aux contrats d'assurance visés au paragraphe 3, l'absence de pénalité et d'obligation de motivation de la résiliation.